

VLADIMÍR HLUBUČEK

Toreador, tak by se dal nadepsat titul, kdyby šlo o román. Malíř je znám mezi umělci jako náruživý cestovatel, který poznal celou Evropu. Španělsko se mu málem stalo osudným. Tam se choťi Natalii navštívili přímořské městečko Peniscola. Zajistili si ubytování v kempu, vzali plátna a šli malovat. Jako vždy – každý jinam. Vladimír si našel motiv s pohledem na město. Panorama mu učarovalo. Během práce si všiml, že na hradbách se shlukují lidé. Šel po směru zvuku. U zátoky se stavil pro manželku. Vlád'a tvrdil, že asi budou býčí zápasy, načež paní Natalie konstatovala, že to bude spíše Lidová škola umění. Potom se rozešli a mistr pokračoval ke hradbám. Pro infor-

Akademický malíř

VLADIMÍR HLUBUČEK

Narodil se 20. října 1928 ve Frýdštejně.

Studoval na Odborné škole sklářské v Železném Brodě u prof. Miloslava Janků (1945–1948) a na Akademii výtvarných umění v Praze u profesorů Jána Želibského, Vlastimila Rady a Otakara Nejedlého (1949–1956). Pochází z Českého ráje, jehož romantické přírodní a historické prostředí od dětství podněcovalo jeho fantazii a umělecké sklonky. Nebyl jediným rodákem, který tomuto krajovému kouzlu podlehl a proměnil je v celoživotní inspirační zdroj (narodili se tam malíři B. Knüpfer a E. Milén, ze současníků např. L. Karoušek a J. Jíra). Stal se krajinářem schopným pozorně sledovat, nově vidět a svrchovaně malířskými prostředky zhodnocovat výsledky pozorování neustálých proměn důvěrně známé české krajiny. Nejčastějším námětem jeho obrazů je rodný Český ráj a Pojizeří. Jeho dalším velkým a celoživotním námětem se stala Praha. Nabídla mu jak velkolepé panoramatické pohledy na historické i novou výstavbu poznamenané velkoměsto, tak intimní romantická zákoutí uliček Starého Města a velkoměstské periferie. Třetí tematický okruh tvoří obrazy námětově ovlivněné bezprostředními zážitky a v ateliéru vyvolanými vzpomínkami na zahraniční studijní pobyty. Navštívil většinu evropských zemí a mongolskou

poušť Gobi, ale ani tam při malování nezapřel svůj původ a podvědomě hledal motivy alespoň vzdáleně připomínající důvěrně známá místa. Figurální malba byla okrajovou, ale až do 70. let v jeho díle umělecky významnou činností. Téměř všechny Hlubučkovy obrazy jsou dramatické, v celkové kompozici i v detailech velkorysé, víc hnětené než malované hutnou, v několika vrstvách postupně nanášenou barevnou pastou, se zjevnými stopami zápasu o každý detail. Opravdovost jeho obrazů

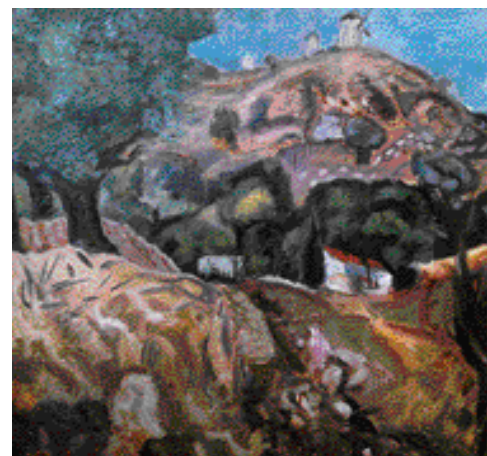
GOBI, 1990, OLEJ, 50 x 70 cm

roste z reality přírody a hlubokého prožitku na jedné a ze zakotvení v novodobé tradici české krajinomalby na druhé straně. Ceny: Hlavní cena AVU za malbu (1953); cena v mezinárodní malířské soutěži ve Vídni (1959); Krajská cena Středočeského KNV (1965); Výroční cena SČVU a ČFVU (1988) aj.; diplom za obraz Pravěk v mezinárodní malířské soutěži (1995). Početně je zastoupen v domácích i zahraničních sbírkách moderního umění.

Žije a maluje na Maloskalsku v Křížkách a v Praze.

KOSTELNÍ LOUČKY, 1965, OLEJ, 50 x 70 cm

ŠPANĚLSKÁ KRAJINA, 1984, OLEJ, 65 x 64 cm

maci čtenáře nutno říci, že fanfáry jsou po páte hodně předzvěstí corridy. Udiven vešel do slepé uličky na jejímž konci byla pootevřená vrata. Vpravo řada domů, na protější straně silná zeď a kout byl uzavřen malou arénou. V těchto místech se dav choval už velmi podivně. Vždy v okamžiku kdy zesílil křik, počali hoši seskakovat ze zidky na pláž, bohatou na jemný písek. Když nastalo ticho, vraceli se zase do ulic. Tak se střídalo napětí se smíchem a veselím. Vladimír stále ještě nevěděl o co jde. Postoupil blíže k aréně a najednou se vyřítil ze dveří rozzuřený býk. Vlád'a si uvědomil svoji červenou košili a nohy se mu podlomily. Býk udělal dva skoky k zátarasu a když chlapci naskákali dolů na pláž, obrátil se k malíři. Ten se ani nehnul. Zvířeti bylo divné, že se člověk nehýbe. Prošlo kol něj a v mžiku se zase obrátilo proti němu. Ale v místě, kde Vladimír stál, pláž už končila a vlnilo se moře. V okamžiku se rozhodl a skočil do vody. Nebezpečí minulo. Odnesl to jen několika šrámy, ale malíř si zachránil život. Dav jásal a tleskal, zato Hlubučkovi bylo „mokro“. Teprve v autokempu se dověděl, že se v Peniscolle na počest svátku Panny Marie koná každoročně slavnost, při níž se v aréně rozdráždí býk, pustí se do ulic – ale nezabijí se. Rozrušení býka obstarávají šaškové, kteří mají po městě rozestavěné sudy a v nich při nebezpečí hledají útočiště. To vše dobře vědí obyvatelé Peniscolly, ale o cizince se v tom ohledu příliš nestarají. Vladimír Hlubuček i jeho choť si ze Španěl přivezli hezkou rádku kvalitních obrazů.

Fotografie a text je z knihy Karla Štolla „Obrazy a plastiky výtvarných umělců druhé poloviny 20. století“.